

Židé v Ježíšově době se uměli modlit. Ve Starém zákoně měli spoustu příkladů, jak se modlili praotcové, žalmisté i proroci. Učedníci Pána Ježíše si ale povšimli, že jejich Mistr se modlí jinak! Jinak, než kolem nich bylo zvykem.

Lukáš 11,1 *Jednou se Ježíš na nějakém místě modlil; a stalo se, když přestal, že mu jeden z jeho učedníků řekl: „Pane, nauč nás modlit se, jako tomu naučil své učedníky i Jan.“*

Pán Ježíš na jedné straně reaguje příkladem modlitby. Ukazuje oblasti, které bychom ve svých modlitbách mohli nebo měli pokrývat... Ale všimni si, že Mistr nekončí u „slovíček“, co bychom měli říkat! Hned v dalším verši – jakoby jedním dechem – své učedníky uvádí do podstaty modlitby.

Lukáš 11,5-10 *Řekl jim: „Někdo z vás bude mít přítele a půjde k němu o půlnoci a řekne mu: ‚Příteli, půjč mi tři chleby, protože můj přítel ke mně přišel z cesty a nemám, co bych mu předložil.‘ A on zevnitř odpoví: ‚Neobtěžuj mne! Dveře jsou již zavřeny a mé děti jsou se mnou na lůžku. Nemohu vstát a dát ti to.‘ Pravím vám, i když nevstane a nedá mu kvůli tomu, že je jeho přítel, pro jeho neodbytnost se zvedne a dá mu vše, co potřebuje. Já vám pravím: Žádejte, a bude vám dáno, hledejte, a naleznete, tlučte, a bude vám otevřeno. Neboť každý, kdo žádá, dostává, a kdo hledá, nalézá, a tomu, kdo tluče, bude otevřeno.*

Z tohoto Ježíšova příběhu je jasné, že podstatou modlitby, která je vyslyšena, bývá **vytrvalost, naléhavost, doslova neodbytnost**, jak to tu sám Pán říká: *pro jeho neodbytnost se zvedne a dá mu vše, co potřebuje*. Co si představíš pod pojmem „neodbytnost“? Vidím člověka, který žádá a žádá, dokud nedostane to, o čem žádá! K takové modlitbě nás náš Mistr vyzývá! Budeš živého Ježíše neodbytně žádat, aby Ti otevřel dveře k neobrácenému příbuznému, k sousedovi, ke kolegovi? Budeš se neodbytně modlit za svoje město, region, za naši zemi? A taky za to, aby Pán na svoji žen vyhnal další dělníky?